

KARINCA

Kültür – Sanat - Edebiyat

Sude ŞAFAK
PAPATYA

Dost dediğiniz kişi ruhunuzun en ücra köşelerini bilen, en derin sularında yüzebilen insandır. Yaptığımız bir hatada, karşı safaya geçmek yerine sizin safanızda durabiliyorsa, sizi yargılamıyorsa, size karşı önyargısı yoksa dost diyebilirsiniz, karşınızdaki kişiye.

İçinizdeki küçük çocuğa erişimi olan, sizi sert davranmaya iten duvarlarınızı yıkabilen, mutluluk kaynağıdır. Kardeştir, candır. En umutsuz anınızda, hayattan vazgeçmişken, sizi hayata bağlayabilendir. Çiçeklerin en güzeli papatyadır, dostunuz. gül bahçesindeki tek papatyadır, dostunuz. Sizin için en farklı olan, sadece size özel olan, öldüğünüzde canını sizin yaşamanız için verebilecek kardeşinizdir. O gül bahçesine girdiğinizde ilk dikkatinizi çeken, etraftaki güller olur, en özel yerdeki papatyayı gözden kaçırmazsınız. Fakat tek bir gülün dikenini size değdiğinde, işte o zaman yanınızda, papatya olur.

Dost dediğiniz kişi, sırlarınızı bilen, her zaman yanınızda olan kişidir. Sizi bırakmaz, yargılamaz, dikenini batırmaz.

Hatice YEŞİL

Münevver DOĞAN
İYİLİK YAPMAK GÜZELDİR

İyilik dünyanın en güzel mucizesidir. İyilik, insanların ruhunu besler. İyilik yapan iyilik bulur. Ne kadar güzel bir söz, değil mi?

İyilik insanın içini ferah tutar, sıkıntıya sokmaz. İnsanlar iyilik yaparak dünyayı güzelleştirirler. Fakat kötülük yapan insanlarda dünyada bir o kadar çok var. Bir insan neden kötülük yapar, anlamam. Kötülük insanın ruhunu karartır. İnsanın kalbini siyah yapar. Oysaki iyilik öyle mi? İnsanların kalbinde kelebekler uçuşur. Ne de güzel söylemiş Thoreau "İyilik hiçbir zaman boşa gitmeyen tek yatırımdır." diye. Çünkü iyilik boş yere yapılmaz, yapılamaz. İyilik yapmak o kadar güzel ki. İster zengin olun, ister fakir olun herkesin kalbinde olan bir duygudur. "İyilik yapma kabiliyetine olup da yapmayan insan suç işlemiş sayılır." diye de ne güzel söylemiş Pestolozzi.

Sonuç olarak iyilik güzeldir, ferahlıktır. İyilik büyük bir mucizedir. Herkes, kötülük değil iyilik yapmalı. Çünkü insanların kalbini tertemiz kağıt gibi bembeyaz yapar. Dünyayı ancak iyilik kurtarır.

Sude ŞAFAK
HUZUR MEVSİMİ

Ağaçlar yavaş yavaş ölür, etrafta yeşillik kalmazdı. Dünya yeni bir renge bürünürdü. Elmaya saldıran kurt gibiydi sonbahar çevreye karşı. Hırçın ve karşı konulamaz. Bir ağaçtan ötekine atlayan görünmez sarılıktı. İlk yaprağın yere düştüğünü gördüğümüzde, ilk yağmur damlasının toprakla buluşmasını seyrettiğimizde anladık artık, sonbahar gelmiş, yağmurda ıslanmayı ve kuru yaprakları ile kucak dolusu mutluluğunu unutmamıştı. Sonbaharın gelişi, yüzümüze gülümseme, kalbimize umut tohumu ekerdi.

Huzur mevsimiydi sonbahar, sonu gelmez bir güzelliği. Elimize aldığımız kahve ve dışarıda yağın yağmurun, kulağımıza gelen müziğin melodisiyle dans etmesiydi.

Aştı sonbahar, yağmuruyla güneşle... Günbatımıyla, gün doğumuyla... Her yaprağın, çiçeğin dönüşmesiyle...

Sonbahar, bizler için yılın dönüm noktası. Yılın başı, yılın en güzel zamanı. Sonbahar, yılın son sevgi dolu gülümsemesiydi.

Eyşan SOMUNCU
NE GÜZELSİN ANNE

Ne güzelsin anne...
Sarar içimi kokun,
Sarar dışımı sıcaklığın,
Donatırsın her yerimi.

Ne güzelsin anne...
İncecik vücudun,
Sıcacık kalbin,
Sarar her yerimi.

Ne güzelsin anne...
Yumuşacık ellerin,
Ela gözlerin, tatlı sözlerin,
Sarar her yerimi.

Ne güzelsin anne...
Zaman geçip gider,
Seni izlerken, seni düşünürken,
Seni çok seviyorum.

İrem Su **HARBİ**

İLKBAHAR GELDİ

Bir bahar günü ne güzel renk renk çiçekler açtı. Mis kokulu papatyaya hasretimiz son buldu. Her yer yeşillik oldu.

İlkbaharda ne güzel renk renk çiçekler açtı. Gören çocuklar kendini dışarı attı. Ağaçlar çiçek açtı. Havalar ısındı. Güneş açtı. Aileler parka veya gezmelere pikniklere gitti. Yemyeşil aşanlar olunca çocuklara sevinç yağdı. İlkbahar şenlikleri oldu. İlkbahar geldi zambak, gül gibi güzel kokulu çiçekler geldi. Ne mutlu herkese. Aileler ve çocuklar eğlendi, güldü. Çiçekten taşlar yaptılar. Bazıları süs yaptılar. Bazıları da birbirlerine hediye verdiler. Yaşlılara sevinç oldu.

Her ilkbahar neden herkesin mutlu olduğunu anlatabildim mi? Anladıysan bir tanede sen yaz. En güzel kokan mevsim ilkbahar.

Eyşan **SOMUNCU**

ALİ'NİN ÖYKÜSÜ

Bir zamanlar küçük bir kasabada, Ali adında bir çocuk yaşamış. Ali'nin en sevdiği şey ders çalışmakmış fakat en sevmediği şey ise kitap okumakmış. Ali, öğretmenin sorduğu her soruyu doğru bilirmiş ama sınavlardan 50'den yukarı alamazmış. Ali bunu annesine sorduğunda, Ali'nin annesi:

-Odana git ve kitap oku. Anlarsın, demiş. Ali isteksizce bir kitap alıp okumaya başlamış.

-Bi-bi-r z-a-ma-n-la-r... diye okumaya devam ederken Ali nedenini anlamış. Nedeni ise kitap okumadığı için okumasının yavaş olması ve okuduğundan hiçbir şey anlamaması ve bundan dolayı sınavdaki soruları yapamadığı için düşük alması olabilirmiş. Acaba doğru mu düşünmüştü? Ali hemen annesinin yanına koşup sormuş.

Ali:

-Anneciğim, ben şöyle düşündüm. Kitap okumadığım için soruları anlayamam olabilir mi? diye sorduğunda 'Evet' cevabını alır almaz, saatlerce, haftalarca ve hatta aylarca kitap okumuş. Sınav notlarının hep 50'den 100'e çıkmış. Ali'nin öğretmeni, Ali'yi sormuş:

-Notlarını nasıl bu kadar yükselttin Ali?

Ali:

-Öğretmenim, çok kitap okudum.

Öğretmen:

-Aferin sana.

Ali'nin dönemin sonunda toplam 32 tane madalyası olmuş. Herkes mutlu mesut yaşamış.

Semanur **DEMİRCİ**

DEVE ARAYIŞIMIZ

Bir gün arkadaşlarımızla dışarıda oyun oynayacaktık. Birkaç kişi toplanıp, oyuna başladık. Bazı oyunları oynamak için sayımızın az olduğunu fark ettik. Başka arkadaşlarımızı çağırmaya gittiğimizde arkadaşlarımızla beraber oyun alanına dönerken İrem Su ve Rukiye Su bize doğru koşarak geliyorlardı. Bize bir deve aradıklarını söylediler. Bazılarımız deveyi, 'dev' diye anlamışlar. Merak ettik. Bazılarımız deve ararken, bazılarımız dev aramaya başladı. Birkaç saat sonra bir yerde toplanıp, konuşmaya başladık. Hatice "Deveyi buldunuz mu?" diye sordu. Oradan bir arkadaşımız "Biz deve mi arıyorduk?" dedi. "Ben kaç saattir dev arıyorum." deyince hepimiz güldük. Biraz oynayıp, evlerimize dağıldık. Ertesi gün Sude arkadaşımız o devenin bulunduğu haberini verdi. Devenin bulunduğuna çok sevinmiştik. O günden, bu güne kadar bize bir anı olarak kaldı.

Eyşan **SOMUNCU**

ÇANAKKALE SAVAŞI

Günlerden Pazar,
Aylardan Mart,
Yıllardan 1915,
Ve Çanakkale Savaşı,

Zorlanıyorduk artık,
Siperleri çoğalttık,
Kahraman Seyit Onbaşı,
Top mermiyi kaldırdı.

Ve kazandık savaşı,
Yenilmedik asla,
Türk ulusu yükseldi,
Biz yükseldik.

Artık her 18 Mart,
Kutlarınız zaferi,
İçimizi gururla dolduran,
Çanakkale Zaferi...

Halenur ARSLAN
CAN BAĞI

Dünyadaki en güzel duygulardan biridir kardeşlik. İnsanın kardeşinin olmasının verdiği duyguları, başka hiçbir şey vermez insana. Canının pahasına, canını hiçe sayacak bir insan varsa etrafınızda bilin ki, başka insana gerek yoktur. Düştüğünüz zamanlarda yanınızda bir kardeşiniz varsa hiç korkmayın. Gerçek dostlar, siz tökezlerseniz sizin yanınızda can olur. İyi kardeşlik hesaplarla kurulur. Kardeş sevgisi çok kutsal bir bağıdır. Onu hiç kimsenin ayırmaya gücü yetmez. Kardeşinizin canı yandığında sizin de canınız yanar. Kardeşlik böyle bir duygudur.

Şadiye KUZAL

Münevver DOĞAN
SONSUZ SEVGİ

Anne ve baba sevgisi dünyada hiçbir şeyle aynı değildir. Özellikle anne sevgisi hiçbir duyguya benzemez. Babanızın sevgisi ise asla dile getirilemez. Bizi öyle korurlar ki, bizim için o kadar endişelenirler ki, bazen kendilerini bile unuturlar.

Biz çocuklar asla anne ve baba sevgisini bu yaşta anlayamayacağız. Hani hep annelerimiz söyler ya 'anne olunca anlarsın' diye, bazen kendi kendime düşünürüm, anne olmanın özelliğini sadece anne olunca anlayacağız. Annelerimiz bize sevgilerini her türlü belli ederler. Fakat babalarımız duygularını pek fazla belli edemez. Ama öyle bir an gelir ki, size babanız belli etmese bile babanızın sevgisini anlarsınız. Babalar, annelere göre daha soğukkanlıdır, sadece çocuk sevgisi değil, her konuda. Arkadaşlar anne ve babanıza sürekli sevginizi dile getirin. Onlar bizim dünyadaki en değerli varlıklarımızdır. Çünkü öyle bir an gelecek ki, anne ve babanızı sevdiğinizi asla söyleyemeyeceksiniz. Siz söyleseniz bile belki de onlar sizi duyamayacak. Arkadaşlar anne ve babamızı ölmeden onlara sevgimizi bol bol belli edelim.

Sonuç olarak anne ve baba sevgisi dünyadaki hiçbir duygu ile eşit değil. Birisinin sevgisini anne ve babanızın sevgisine benzettiğiniz an, anne ve babanızın sevgisini unuttuğunuz demektir.

İrem Su HARBİ
ÇOCUKLUĞUM

Ne güzeldir top oynamak, koşturmak. Herkes yani tüm çocuklar oynasın, eğlensin, zıplasin.

Her çocuk koşup, eğlenir. Ne güzel keşke hep öyle çocuk kalsam, ne güzel olurdu. Özledim. Çocukluğumu, hoplayıp, zıplamayı, durmadan şımarmayı özledim. Keşke hep çocuk kalsam. Ne güzel bir şey ama büyük olan biri ne koşar, ne eğlenir. İştten başka hiçbir şeyden kafasını kaldırmazlar. Çocukluğumu geçtim, bebekliğimi özledim. Ne güzeller, istediği zaman uyurlar, istediği zaman kalkarlar, istediklerini yaptırırlar. Keşke hep çocuk kalsak. Büyükler ne yapıyor sanki? Ya çalışıyorlar ya da oturup film izliyorlar. Ama çocuklar hiç boş durmayı sevmezler. Olmazsa o yana, bu yana dönüp dururlar ya da eğlenirler. Büyükler çok sıkıcı. Keşke hep çocuk kalsak.

Hey, çocuklar siz keyfine bakın. Sonra, keyfinize bakamazsınız. Siz büyükler çocuklara dokunmayın. Güzelce çocukluğunu geçirsinler. Siz büyüdünüz, büyüdüğünüz içinde size eğlenceli geliyor ama çocukluğumuz daha da eğlenceli o yüzden çocuklara dokunmayın. Bırakın çocukluğunu geçirsinler.

İrem Su HARBİ
KALEMLER

Ne güzel renk renk kalemler. Hiç bitmez renkleri, güzelliğe de güzellik katan kalemlerin.

Doymadan renk renk boyayın aydınlatır resmi, renk katar. Ne güzel renkler, mavi, pembe, yeşil bitmez, say say. Bir rengi saymaya başladığında, saymayı bitirince bir bakmışsın 1 yıl geçmiş. Ne güzel o kalemler bitmeyen, tükenmeyen, durmadan değişen modeller. Eskiden bile kalem vardı. Kâğıt, çanta yerine kalem vardı. Niye bitmez bu renkler? Her sene bakarsın başka renk kalemler. Yemek, içecek, kitap onlardan bile çok kalem var. Doya doya renk renk kullanın hepsini.

Kalemlerinin kıymetini bilmelisiniz çünkü bir gün bakarsınız kırtasiyelerde kalem diye bir şey kalmamış. O yüzden herkes renk renk kalemlerin kıymetini bilsin

Ecrin BOSTAN
OYUNLAR

Oyunların en güzeli, saklambaç,
Ebe sayar 1-2-3 diye,
Ebe sayarken saklananlar,
Ardından ebe olanlar,

Bir gün arkadaşım çağırır,
Haydi gel ip atlayalım,
Hop 1-2-3 diye,
Başlayalım ip atlamaya.

Zaman sular seller gibi akar,
Yeni oyun ortaya çıkar,
O oyunda körebe,
Gözü kapalı körebe.

Ay oyunlar ne güzel,
Saklambaç, körebe,
Say say bitmez,
O güzel oyunlar...

İrem Su HARBİ YETİM AYŞE

Bir varmış bir yokmuş evvel zaman içinde kalbur zaman içinde bir kız varmış. Bu kızın ismi Ayşe'ymiş. Bir gün annesiyle dışarı çıkmışlar. Çarşıya girip bir şeyler almışlar. Çarşıdan dönerken, telefon gelmiş. Ayşe'nin babası trafik kazasında ölmüş. Hemen hastaneye gitmişler. Ayşe'nin annesi morga girmiş ve çığlık sesi gelmiş. Annesi çok ağlamış. Ayşe de perişan olmuş ama belli etmemiş. Ayşe'nin annesi hep ağlamış ve hiç yemek yememiş. Ayşe'nin ananesi çok kötü biriymiş. Hiç kızına bakmazmış. Hatta cenazeye bile gelmemiş.

Bir gün Ayşe'nin annesi, kocasının ölümüne dayanamamış ve vefat etmiş. Ayşe'nin gözünden yaşlar gelmiş. Evin önüne polisler ve ambulans gelmiş. Polis Ayşe'yi yetimhaneye götürmüş fakat Ayşe gitmek istememiş. Ama yine de gitmek zorunda kalmış. Yetimhanede kötü kalpli bir görevli varmış.

Ayşe'nin karnı acıkmış. Gidip görevliye söylemiş. Görevli bağırmış ve "Ben ne yapayım? Annen miyim?" demiş. Her gün bir tas çorbadan başka bir şey yokmuş.

Yemek saati gelmiş. Ayşe çorbasını içmiş odasına giderken görevli ona bağırmış. Çünkü bulaşıkları yıkayacaktı. Öteki çocuk ise yerleri silecekti. Ayşe bundan rahatsız olmuş. Öteki çocuğa sormuş "Neden böyle yapıyor?"

"O biraz kızgında ondan. Alışırın." demiş. Ayşe yetimhanede 1 hafta kalmış. 1 haftanın sonunda düşünmüş. Öteki çocukla ise arkadaş olmuş. Ona "İkimiz kaçalım." demiş.

Çocuk "Olmaz. Görevli duyarsa çok kızar." demiş. Ayşe "Bir şey olmaz." demiş.

Çocuk "Olur." demiş. Akşam pencereden kaçmışlar. Yürürken bazı sesler varmış o yüzden korkmuşlar ve ağacın dibine oturmuşlar. Uyuya kalmışlar. Uyandıklarında bir adam görmüşler. O adam yetimhanedeki adammış. Teslim olmuşlar ve ikisinde kaçmayı başaramamış. Görevli çok kızmış. Ceza vermiş. Her odayı tek tek en küçük ayrıntısına kadar silip, süpürüp, bulaşıkları yıkayacaklarmış. 1 yıl boyunca yemekleri daha da azalacaktı.

1 yıl geçmiş ama Ayşe de, çocukta perişan olmuş. Kız polise ihbar etmeye çalışmış ama telefon bulamamış sadece görevlide varmış.

Bir gün polisler yetimhaneyi kontrole gelecekmiş. Görevli "Kötü bir şey deyin o zaman görürsünüz siz." demiş. "Hepiniz sırayla banyo yapın, saçınızı tarayın, üstünüzü güzelce giyin." demiş.

Ayşe "Neden?" demiş.

Görevli bağırarak "Polisler kontrole gelecek." demiş. Ayşe sevinmiş.

Polisler kontrole gelmiş. Ayşe birini yakalamış ve her şeyi anlatmış. Polis hemen görevliyi tutuklamış. Yeni bir görevli getirmiş. Çocuklar yeni görevliden menunmuş, bu görevli çok iyi kalpli biriymiş. Mutlu mesut yaşamışlar.

Şilan SADE SOĞUK

Ben kışı sevmiyorum. Çünkü anne babaları olmayan, Suriye'de yaşayan birçok kişi var. Onlar üşüyor. Biz ise sıcacık evlerimizde karnımızı doyuruyoruz. Fakat bir lokma ekmeği onlarla paylaşmıyoruz. Onlar kışın soğuk aylarında dışarıda ve belki de giyecek hiçbir şeyleri yok. Soğuktan donan kişiler var. Onların bazıları yetim kişiler.

Hız Muhammed'in bir sözü vardır. "Yetime yakın ol. Ona acı, başını okşa, beraber yemek ye." böyle yapanın kalbi yumuşar ve ihtiyaçları karşılanır. Biz insanlar bu söze uyalım ve soğuktan donan insanlara yardım edelim.

Eysan SOMUNCU HAYVANLAR ÖNEMLİ

Tavuk olmasa yumurta,
İnek olmasa süt,
Yapamazsak ne olacak?
Hayvanlar önemli.

Süt olmasa peynir,
Yumurta olmasa kek,
Yapamazsak ne olacak?
Hayvanlar önemli.

Dana olmasa kurban,
Kurban olmasa ibadet,
Yapamazsak ne olacak?
Hayvanlar önemli.

Arı olmasa bal,
Bal olmasa kahvaltı,
Yapamazsak ne olacak?
Hayvanlar önemli.

Keçi olmasa yün,
Yün olmasa kıyafet,
Yapamazsak ne olacak?
Hayvanlar önemli.

İpek böceği olmasa ipek,
İpek olmasa yorgan,
Yapamazsak ne olacak?
Hayvanlar önemli.

İMTİYAZ SAHİBİ

Musa ÇİFTÇİ

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Mehtap ÖZLÜ

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Hazal ÖZCAN

GÖRSEL DANIŞMAN

Seda DUVAN

YAYIN KURULU

Hüseyin GÖBÜTOĞLU

Rabia YIDIZ

Mustafa ABLAK

OKUL ADRES TELEFON

SABİHA ŞAŞMAZ İLKÖĞRETİM KURUMLARI

Esenboğa Mahallesi Fatih Sultan Mehmet Caddesi

No:1 PK: 06760 Çubuk/ANKARA 0 312 827 11 68